

ล้างหนี้ประวัติศาสตร์ 2 ล้านล้าน ด้วย “คลังหลวง” หัวใจของชาติ

การล้างหนี้ครั้งประวัติศาสตร์
เกิดขึ้นแล้ว เมื่อรัฐบาลตัดสินใจออก
พระราชกำหนด 3 ฉบับ แก้ไข
ปัญหากองทุนเพื่อการและพัฒนา
ระบบสถาบันการเงิน

(มติชนรายวัน 22 มิ.ย. 45)

หนี้กองทุนฟื้นฟูฯ นี้เกิดขึ้นจากรัฐบาลชุดก่อนขายทรัพย์สิน 56
สถาบันการเงินในราคาต่ำ ขณะเดียวกันก็ไปอู้แบงก์-ไฟแนนซ์เนา
จนทำให้ยอดหนี้บวมเป่ง กลายเป็นหนี้ที่คนไทยทุกคนต้องร่วมชดใช้

ตัวเลขล่าสุดหนี้สินกองทุนฟื้นฟูฯ เป็นตัวแดงอยู่ที่ 1.4 ล้านล้าน
บาทและถ้ารวมดอกเบี้ยเข้าไปด้วย เฉพาะค่าดอกเบี้ยก็บานเบอะอีก 1 ล้าน
ล้านบาท หรือรวมเบ็ดเสร็จยอดหนี้กองทุนฟื้นฟูฯ ต้องจ่ายหัวโตถึง 2.4
ล้านล้านบาท มหาสาร บานตะไท เหมือนไม่มีวันจ่ายได้หมด

แต่หนี้ก้อนนี้กลับแก้ไขได้ เพราะเรายังมี “คลังหลวง” หรือเงินใน
บัญชี “ฝ่ายออกบัตร” ธนาคารแห่งประเทศไทย เหลือเป็นก้นถุงไว้ใช้ยาม
จำเป็น

เป็น “คลังหลวง” เดียวกับที่หลวงตา มหาบัว ญาณสัมปันโน แห่ง
วัดป่าบ้านตาด ออกมาปกป้องไม่ให้รัฐบาลชุดก่อนยุบรวมนักบุญและนำเงิน
ไปใช้อย่างไม่มีขีดจำกัด

เป็น “คลังหลวง” เดียวกันกับที่หลวงตามหาบัวระดมศรัทธา
ประชาชนคนไทย จัดทำโครงการช่วยชาติฯ นำเงินดอลลาร์และทองคำส่ง
เข้า “คลังหลวง” เพื่อเพิ่มพูนสร้างความเข้มแข็ง

และที่มีการเรียกขาน “ฝ่ายออกบัตร” เป็น “คลังหลวง” ก็เพราะว่า

เงินในฝ่ายออกบัตรนี้ หากสืบสาวแล้วจะพบว่ามันดันกำเนิดมาจากเงินในท้องพระคลังมหาสมบัติ สมัยแผ่นดินรัชกาลที่ 5 จวบจนถึงในปัจจุบันแม้ “ฝ่ายออกบัตร” จะเป็นหน่วยงานในสังกัดธนาคารชาติ แต่ก็แยกการบริหาร อย่างอิสระ โดยมีกฎหมายดูแลเป็นกรณีเฉพาะคือ พ.ร.บ. เงินตรา พ.ศ. 2501

ด้วยเหตุนี้ทำให้เงินในฝ่ายออกบัตรเหลืออยู่มหาศาลทบทวีทุกปี โดยธนาคารชาติทำหน้าที่เป็นแค่ผู้ดูแลสมบัติให้กับคนไทยทุกคนเท่านั้น!!!

และในครั้งนี้นะเงินคลังหลวงที่บรรพบุรุษสะสมไว้จะถูกนำมาใช้ล้างหนี้ก้อนสำคัญของประเทศ

ลองมาฟังวิธีล้างหนี้ดูบ้างว่าเขาทำกันอย่างไร ???

เริ่มแรกหนี้ทั้งหมดจะแยกเป็น 2 ก้อน ก้อนแรก 5.12 แสนล้านบาท ก้อนที่ 2 อีก 8.88 แสนล้านบาท

การชดใช้หนี้ก้อนแรก จะมีการโอนเงินสด ๆ จาก “คลังหลวง” ไปให้ธนาคารชาติทันที 1.67 แสนล้านบาท เพื่อลบล้างผลขาดทุนที่เกิดจากการเก็งกำไรค่าเงินบาทในปี 2540

เป้าหมายที่ทำเช่นนี้เพื่อให้ ธนาคารชาติมีกำไร จากนั้นจะได้หักเอาผลกำไรในแต่ละปีมาทยอยใช้หนี้

คาดว่าธนาคารชาติต้องใช้เวลา 30 ปี ถึงจะใช้หนี้ก้อนแรก 5.12 แสนล้านบาทได้สำเร็จ

ส่วนหนี้ก้อนที่ 2 อีก 8.88 แสนล้านบาท ตามแผนจะเอาเงิน “คลังหลวง” ไปจ่ายจนหมดเช่นกัน

แต่การขอเงินไปจ่ายหนี้จะไม่แตะเงินต้น โดยเอาเฉพาะ “ผลประโยชน์ในแต่ละปี” ที่พอกพูนขึ้นราว ๆ ปีละ 4-6 หมื่นล้านบาทไปผ่อนชดใช้

คาดว่าจะต้องใช้ “ผลประโยชน์ประจำปี” จากคลังหลวงรวม 20 ปี ถึงจะชดใช้หนี้ก้อนที่ 2 ได้เสร็จสิ้น

กระบวนการทั้งหมดรัฐบาลจำเป็นต้องออก “พันธบัตร” ซึ่งเป็นตัวสัญญาใช้เงินประเภทหนึ่งออกมาขาย เพื่อจะได้รับเงินสดๆ ไปลดยอดหนี้กองทุนฟื้นฟูฯ เสียก่อน

ภาระ “ดอกเบี้ย” จากการออกพันธบัตรครั้งนี้ รัฐบาลจะตั้งงบประมาณจ่ายให้ โดยจะต้องกันงบประมาณถึง 30 ปี เพื่อจ่ายเฉพาะภาระดอกเบี้ยที่เกิดขึ้น

ส่วนเงินต้นของพันธบัตรอย่างที่อธิบายแล้วคือนำกำไรของแบงก์ชาติกับเงินผลประโยชน์ประจำปีของ “คลังหลวง” ทอยยชดใช้

การออกพันธบัตร-การขอเอาเงินคลังหลวงมาใช้ รัฐบาลได้ตราเป็นกฎหมาย โดยอาศัย อำนาจคณะรัฐมนตรี ออกพระราชกำหนด 3 ฉบับ

เป็นอันหมดสิ้นกระบวนการความสางหนี้ครั้งประวัติศาสตร์...

ถามว่ามีอะไรกระทบกระเทือนกับชาวบ้าน กับเศรษฐกิจหรือไม่??

คำตอบว่า แทบไม่มี

เพราะการชดใช้หนี้ในส่วนเงินต้นต้องเรียกว่าเป็นการเอาเงินจาก “คลังหลวง” เกือบทั้งหมด ซึ่งเป็นเงินพิเศษกันอยู่แล้วไม่ต้องไปกู้ยืมใครอีกและหลังจากใช้หนี้เสร็จ “คลังหลวง” จะเริ่มเพิ่มพูนขึ้นมาได้

ที่จะเกิดปัญหาก็คือ ภาระดอกเบี้ยที่รัฐบาล ต้องตั้งงบประมาณในแต่ละปีมาจ่าย

แต่ภาระนี้คิดแล้ววงเงินสูงสุดประมาณ 5 % ของงบประมาณแต่ละปี โดยทุกๆ 10 ปี อัตราการผ่อนจ่ายจะลดลงไปเรื่อยจนเหลือต่ำกว่า 1% ในปี 2563

นี่แหละคือวิธีการล้างหนี้ที่น่าที่สำเร็จเพราะมีเงิน “คลังหลวง”

เป็นเงิน “คลังหลวง” ที่เปรียบแล้วเหมือนหัวใจของชาติอย่างแท้จริง !!!!!

(น.ส.พ.เดลินิวส์รายวัน 24 มิ.ย. 45)

ปจณา - วิสัชนา
“อยู่ สาขนี้กองทุนฟื้นฟู
ไฉน “หลวงตามหาบัว” ไม่ค้ำ

(โดยเสาวรส รณเกียรติ หนังสือพิมพ์มติชนรายวัน 24 มิถุนายน 2545)

ในที่สุดความอึดครึ้มเกี่ยวกับการจัดการแก้ปัญหาความเสียหาย กองทุนเพื่อการฟื้นฟูและพัฒนากระบวนการเงินรวม 1.4 ล้านล้านบาท ที่ค้างคามานานกว่า 2-3 ปีก็ได้ข้อยุติด้วยความร่วมมือระหว่างธนาคาร แห่งประเทศไทย (ชปท.) กับรัฐบาล รวมทั้งความยินยอมเห็นชอบจาก หลวงตามหาบัว ญาณสัมปันโน ผู้เคยคัดค้านการรวมบัญชีก่อนหน้านี้ ว่าไปแล้วหนทางในการแก้ปัญหาหนี้ก้อนมหาดังกล่าวมีอยู่ไม่มาก เพราะหากไม่มี “สมบัติของชาติ” คือเงินทุนสำรองส่วนที่เกินที่ปลดภาระ การหนุนหลังธนบัตรในฝ่ายออกบัตรแล้วรัฐบาลก็เหลือเพียงทางเดียว คือ การขึ้นภาษีเพื่อหารายได้เพิ่มมาชำระหนี้ดังกล่าว

เคยมีการประมาณการก่อนหน้านี้ว่า หากจะหารายได้ชำระหนี้ให้ พอก็ต้องขึ้นภาษีมูลค่าเพิ่มจาก 7% เป็น 10-15% ซึ่งเป็นอัตราที่สูงมาก และส่งผลกระทบต่อภาวะการใช้จ่ายของประชาชนอย่างมาก และ อาจจะทำให้เศรษฐกิจยังคงซบเซาต่อเนื่องไปอีกนาน วิธีการที่เหลือคือ การ ขอใช้ “สมบัติของชาติ” หรือส่วนเกินของเงินทุนสำรองที่ต้องใช้หนุนหลัง ธนบัตร ซึ่งเก็บอยู่ในบัญชีสำรองพิเศษของฝ่ายออกบัตร หรือที่หลวงตา มหาบัวเรียกว่า “คลังหลวง” มาชำระหนี้

แหล่งเงินที่ว่าเป็นแหล่งเดียวกับที่รัฐบาลชุดก่อนเคยจ้องที่เอา นำมาใช้เหมือนกัน แต่ด้วยวิธีการที่แตกต่างกัน ในส่วนของรัฐบาลชุดที่ ผ่านมาแนวทางที่จะใช้แหล่งเงินดังกล่าวมุ่งไปที่การ “รวมบัญชี” ของฝ่าย ออกบัตร (คลังหลวง) เข้ากับบัญชีฝ่ายกิจการธนาคาร ซึ่งจะทำให้

ทุนสำรองของฝ่ายออกบัตรกลายเป็นสินทรัพย์ภายใต้การดูแลของ ธปท. ทั้งหมด จากเดิมที่สินทรัพย์ดังกล่าวจะมีกฎหมายดูแลและต่างหาก

วิธีทำให้เกิดเสียงคัดค้านอย่างกว้างขวาง เพราะเมื่อ “รวมบัญชี” แล้วกฎหมายที่เป็นเกราะปกป้องทุนสำรองในฝ่ายออกบัตรก็ถูกทลายไป ธปท. สามารถนำเงินส่วนเกินจากการหมุนหลังธนบัตรไปใช้ในกิจการใดก็ได้เมื่อใดก็ได้ และจำนวนเท่าใดก็ได้ เสียงคัดค้านที่ว่ายิ่งดั่งขึ้นเมื่อหลวงตามหาบัวออกมาเป็นผู้นำในการคัดค้าน และส่งผลสะท้อนจนทำให้รัฐบาลชุดก่อนต้องชะลอการนำ “กฎหมายรวมบัญชี” เข้าสภา

ส่วนวิธีการที่เพิ่งผ่านมติคณะรัฐมนตรี (ครม.) เมื่อวันที่ 21 มิถุนายนที่ผ่านมา คือการขอตัดเฉพาะทุนสำรองส่วนเกินมาใช้เท่าที่ภาระหนี้มีอยู่ โดยก้อนแรกขอมา 1.65 แสนล้านบาทมาตัดขาดทุนของ ธปท. ที่มีอยู่ 1.31 แสนล้านบาท เพื่อ ธปท. มีฐานะที่ทำกำไรได้ จะได้นำกำไรเหล่านี้ไปชำระหนี้กองทุนฟื้นฟู ส่วนอีกทางหนึ่งก็ขอเอาผลประโยชน์หรือดอกเบี้ยจากทุนสำรองมาทยอยใช้หนี้ปีละ 900-1,000 ล้านบาทหรือสหรัฐ เป็นเวลา 20 ปี และเมื่อใช้หนี้หมดผลประโยชน์ที่ได้ก็จะกลับเข้าฝ่ายออกบัตรเหมือนเดิม

วิธีนี้เมื่อมีการชำระหนี้หมดแล้ว เงินในฝ่ายออกบัตร(หรือคลังหลวง) ก็จะมีกฎหมายดูแลเป็นการเฉพาะเหมือนเดิม ธปท.หรือฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง จะเข้าไปยุ่งเกี่ยวไม่ได้ ยกเว้นจะออกกฎหมายขอเงินออกมาใช้เหมือนปัจจุบัน อย่างไรก็ตาม แม้จะใช้วิธีที่แตกต่างกันในการนำเงินคลังหลวงมาใช้ แต่ผลทางด้านเศรษฐศาสตร์ไม่แตกต่างกัน เพราะการนำเงินจาก ธปท. ออกมาใช้ไม่ว่าจะเป็นรูปแบบใด ล้วนแต่เป็นการเพิ่มสภาพคล่องเข้าไปในระบบทั้งหมด แม้ ธปท. จะอ้างว่าเป็นการนำเงินในส่วนบัญชีผลประโยชน์มาชำระหนี้ แต่เป็นที่รู้กันว่าผลประโยชน์ดังกล่าวเป็นเพียงตัวเลขทางบัญชีเท่านั้น เมื่อใดที่จะนำออกมาใช้ ธปท. ก็ต้องพิมพ์ธนบัตรเพิ่ม ซึ่งเป็นความโชคดียูบ่างที่ขณะนี้ในภาวะเศรษฐกิจซบเซาฟื้นตัวไม่เต็มที่ ปริมาณเงินที่เพิ่มขึ้นจะ

ไม่เป็นปัญหาต่อภาวะเงินเฟ้อ แต่เมื่อใดที่เศรษฐกิจฟื้นตัว หรือขยายตัว เต็มที่ปริมาณเงินดังกล่าว จะกลายเป็นปัญหาต่อระบบทันที

นอกจากนี้ การที่ ธปท. รับที่จะนำกำไรที่ได้มาปีละ 90% ไปจ่ายหนี้เท่ากับเป็นการทำสัญญาประชาคมไว้แล้วว่า ธปท. จะต้องทำกำไรให้ได้ทุกปี ประเด็นคือ ธปท. ไม่ใช่องค์กรแสวงหากำไร เพราะมีหน้าที่ดูแลระบบการเงิน ผ่านช่องทางทั้งการดูดซับสภาพคล่อง หรืออัดฉีดสภาพคล่องเข้าไปในระบบด้วยวิธีที่มีอยู่ไม่กี่วิธี ที่สำคัญคือผ่านตลาดซื้อคืนพันธบัตร (อาร์/พี) กำไรอาจจะมีส่วนจากการปล่อยกู้ดังกล่าว หรือการนำเงินทุนสำรองไปลงทุนหาผลประโยชน์ แต่ไม่ใช่หน้าที่หลัก

ปัญหาคือ หาก ธปท. ต้องมุ่งแสวงหากำไร เพราะมีสัญญาว่าต้องชำระหนี้เงินต้นเป็นเงินถึง 1.4 ล้านล้านบาท เป็นเวลา 20-30 ปี ตามอายุพันธบัตร ธปท. จะขาดอิสระในการดำเนินนโยบายทางการเงินทันที เพราะไม่สามารถดูดซับสภาพคล่องกลับเข้ามา มีแต่ต้องปล่อยกู้อย่างเดียว มิฉะนั้นจะไม่มีรายได้มาทำกำไรในวาระที่เสนอ กรม. กระทรวงการคลังก็เห็นถึงปัญหานี้ แต่ก็ไม่ได้บอกอะไรมากไปกว่าให้ ธปท. กำกับดูแลปริมาณเงินอย่างใกล้ชิด และใช้เครื่องมือต่าง ๆ ดำเนินนโยบายการเงินบริหารเงินอย่างเหมาะสม ไม่ใช่ส่งผลกระทบต่ออัตราดอกเบี้ยหรือรักษาเป้าหมายเงินเฟ้อ เพราะคลังรู้ว่าถ้าแสดงความเห็นมากกว่านี้ หรือทำให้เป็นประเด็นใหญ่ขึ้นมา ก็อาจจะถูก ธปท. โยนภาระหนักกลับมาให้รับผิดชอบแทน

อย่างไรก็ตามในภาวะที่หนี้สินล้นพ้นตัวจากปัญหาวิกฤตเศรษฐกิจ 2540 เป็นต้นมาคนไทยคงไม่มีทางออกที่ดีหรือเลวไปกว่านี้แล้ว สิ่งที่ทำได้ดีที่สุดในขณะนี้คือถวณาให้ ธปท. สามารถประทับตราตัวเองให้ผ่านไปได้ คือ นอกจากทำหน้าที่หลักของธนาคารกลางในการรักษาเสถียรภาพทางเศรษฐกิจได้แล้ว ยังสามารถชำระหนี้ 1.4 ล้านล้านบาทได้ตามที่สัญญาไว้.

มติชนรายสัปดาห์ วันที่ 2-8 กันยายน 2545

**เทศน์เนื่องในโอกาสที่ ม.ร.ว. ปริติยาธร เทวกุล
ผู้ว่าการธนาคารแห่งประเทศไทย
เข้ากราบนมัสการหลวงตาที่สวนแสงธรรม พุทธมณฑลสาย ๓ กรุงเทพฯ
วันที่ ๘ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๔๕ (เย็น)**

ม.ร.ว. ปริติยาธร: กราบรายงานท่านอาจารย์ครับ พันธบัตรขายหมดจนผมไม่เคยเห็นเหมือนปาฏิหาริย์ พันธบัตรที่ขายคราวนี้สามแสนล้านปาฏิหาริย์ หากขายสามสิบวันหมดผมก็ดีใจแล้ว แต่นี่เพียงแค่สองวันจะหมดเอา สามวันหมด

หลวงตา : ขายได้รวดเดียวอย่างนั้นหรอ

ม.ร.ว. ปริติยาธร: เริ่มขึ้นเหลือเชื่อครับ ไม่เคยมีในประวัติศาสตร์

ผู้กำกับ : ผู้ว่าบอก ขายภายใน ๓๐ วันก็พอใจแล้ว แต่ี่สองวันก็หมดแล้วครับ

ม.ร.ว. ปรีดิยาธร : เขาเคยขายมาครั้งก่อนสองหมื่นล้าน เดือนหนึ่งยังไม่หมดต้องต่ออีกนิดหนึ่ง คราวนี้ผมก็สามแสนล้านเผื่อไว้หากผิดพลาดเข้า ผมก็กะว่าเอาสัก ๔๕ วันพอขายจริง ๆ สองวันครึ่งก็หมดเลยครับ ผมนี้ตกใจ ขายหมดเลยครับ ธนาคารพาณิชย์ก็ตกใจ เขากลับขายไม่หมด มันเหลือเชื่อ ทุกคนบอกไม่เคย มันปาฏิหาริย์ ได้อย่างใจนึกทุกอย่าง ท่านอาจารย์ทำอะไรให้ผมหรือเปล่า

หลวงตา : ได้ผลดีเกินคาด เหลือเชื่อ

ม.ร.ว. ปรีดิยาธร : แต่วัตถุประสงค์ดี วัตถุประสงค์คือล้างหนี้ที่เป็นขยะให้มันหมดเสียที ก็เลยช่วยกัน หมดแล้วครับตอนนี้สบายใจประเทศชาติดีหมด

หลวงตา : สมกับเจตนาความมุ่งหวังอย่างแรงกล้าของเราตั้งแต่เริ่มแรกช่วยชาติ ตั้งใจ เรียกว่าจะหาจนสุดความสามารถแล้วหัวใจชาติฉันก็ไม่ถอยว่ำนั่น ที่นี้ก็สมเจตนาแล้ว ก็คิดสิว่าอะไรมาผ่านไม่ได้ได้ขึ้นเวทีแล้วอะไรผ่านไม่ได้เลย คอเขาไม่ขาดเราก็ตองขาด ไม่ถอย

ม.ร.ว. ปรีดิยาธร : นักวิเคราะห์ฝรั่งต่างชาติมาหาผม ผมก็เล่าให้ฟัง เขาบอกว่าปัญหาหมดแล้ว เขาก็ดีใจที่ทุกอย่างมันหมดแล้ว **ปัญหาหนี้ที่หมักหมมหมด** ต่อไปนี้ก็เดินหน้าอย่างเดียว โชคช่วยจริง ๆ สงสัยท่านอาจารย์ทำอะไรให้ผมบารมีท่านอาจารย์คงไปทำอะไรให้ถึงได้หมดเร็วอย่างนี้

หลวงตา : บารมีทุกคนแหละอุดหนุนตัวๆ ไม่บารมียังงี้

ผู้กำกับ : ชื่อก็ดี พันธบัตรช่วยชาติ

ม.ร.ว. ปรีดิยาธร : ขโมยชื่ออาจารย์ไป ชื่อว่า “**พันธบัตรออมทรัพย์ช่วยชาติ**” ครับ ตกใจนะฮะ ผมทำใจ ๑ เดือน อุดสำหรับไปจองหนังสือพิมพ์ไว้ตั้งหลายฉบับ ก็จะลงหนังสือพิมพ์เรียงสลับทุกวัน ๓๐ วันคนจะได้เห็นแล้วซื้อ แต่เพียงแค่ว่า ๒ วันก็ขายหมดเลยต้องไปถอนโฆษณาจ่ายเขาครึ่งหนึ่ง ท่านนายกฯ ทักษิณก็ตกใจ รองนายกฯ ดร.สมคิดก็ตกใจ บอกไม่เคยเห็นเลยอย่างนี้ ธนาคารพาณิชย์เองที่เป็นคนขายบอกเขาก็

ไม่เคยเห็นอย่างนี้เหมือนกัน เมื่อก่อนเวลาเขาขายหุ้นเขา ๒ หมื่นล้านเขาก็
เหยือกกว่าจะหมด ธนาคาร ๒ เดือนกว่าจะหมด เขาบอกนี่อะไรก็ไม่รู้
มันหมดเหมือนขายขนมแย่งกัน

หลวงตา : ก็วันขายหมด

ม.ร.ว.ปรีดิยาธร : ๒ วันครึ่งครับ

หลวงตา : ตามคาดหมายธรรมดากับงานประมาณเท่าไร

ม.ร.ว. ปรีดิยาธร : ผมตั้งไว้ ๔๕ วัน แต่ใจ ๓๐ วัน แต่นี้ ๒ วัน
ครึ่งครับ ถึงเที่ยงวันหมดแล้วครับ

หลวงตา : มันเป็นวาสนาของชาติไทยเรา

ม.ร.ว.ปรีดิยาธร : ชาติไทยเรามีพระคัมภีร์ ตอนที่ผมออก มีคน
เขาบอกว่าผมเอาค้อนขึ้นเขียง คือถ้าพลาดเหมือนเสียชีพเหมือนถูกตัด
เอาค้อนขึ้นเขียง ผมบอกมันต้องลอง เพราะคราวนี้ถ้ามันทำได้มันหลุดหมด
จริง ๆ เขาบอกโอ้โหมันเหลือเชื่อ ผมก็ยังไม่เชื่อ บอกขึ้นเขียงก็ขึ้นเขียง
อย่างมากที่สุดตายธนาคารพาณิชย์เองก็ตกใจ โลง พอหมดนั้นนอนหลับสบาย
ไปเมืองนอกฝรั่งมังค่าต้อนรับกันอย่างดี

หลวงตา : แล้วที่เราว่านี่ฝรั่งเขาเชื่อไหม

ม.ร.ว.ปรีดิยาธร : เชื่อแล้วครับ สถาบันจัดอันดับเอสแอนด์พี
ที่ให้เครดิตเรามาหา เล่าให้ฟังเขาตกใจ คราวนี้มันเป็นเหมือนกับความร่วมมือ
มือกันของประชาชน ธนาคารพาณิชย์ ธนาคารกลาง รัฐบาลร่วมมือกันหมด
มันเป็นสิ่งที่ร่วมมือกันหมด ประชาชนไม่ซื้อเราก็ไม่ได้ ธนาคารพาณิชย์
ไม่ขายก็ไม่ได้ ธนาคารกลางไม่ช่วย รัฐบาลไม่ช่วยก็ไม่ได้ มันเหมือนกับ
ร่วมมือกันจริง ๆ ไม่มีทะเลาะเบาะแว้ง แล้วก็แปลกเรื่องนี้เข้าสภาฝ่ายค้านก็
ไม่ดี ไม่เถียง วุฒิสมาชิกก็ไม่ว่า มันเดินได้หมด เดินสะดวกจนผมตกใจ
ตอนนี้นั่งสอพิมพ์ช่วย อาจารย์มหาวิทยาลัยก็ช่วย ส่งคนไปอธิบายเข้าใจ

หลวงตา : ที่นี้ก็ยังตั้งแต่ทองคำ ๑๐ ตันเดี๋ยวนี้ก็ยัง
เร่งเครื่อง เห็นหน้าใครไหนละทองคำ เขาเลยไม่อยากดูหน้า

ม.ร.ว.ปรีดิยาธร : ท่านอาจารย์ทำแบบสบายใจได้ ต่อไปนี้ถือเป็นของแถมครับ ตอนนั้นถือว่าต้องสู้เตี้ยวนี้เป็นของแถมแล้ว ท่านอาจารย์ทำแบบสบาย

หลวงตา : ไม่ก็ไม่ว่าสบายเราจะต้องได้ค่อยเสียก่อน ตอนนี้อยู่ไปได้ ๕ ต้นกว่า ๔ ต้นกว่ายังต้องค่อยต่อไปอีก เราก็พอใจ

ม.ร.ว.ปรีดิยาธร : นายกษ ติใจ บอกเกิดมาไม่เห็นอะไรอย่างนี้ ผมก็ไม่เคยเห็น มันเหมือนอะไร ช่วยกัน แยกกัน ถ้าไม่หยุด ถ้าปล่อยไว้หนึ่งสัปดาห์จะถึง ๕ แสนล้าน พวกแบงค์พาณิชย์เขาบอก ถ้าปล่อยอีก ๒ วันอีก ถึง ๕ แสนล้านแต่เราไม่มี ถ้าออกมากเราจะไม่มีดอกเบี้ยจ่าย เพียงงบประมาณดอกเบี้ยใน ๒ ปีหน้าจะไม่พอ ในระยะยาวนะพอ ท่านรองนายกษ สมคิดก็บอกเอาเท่านี้ก่อน ธนาคารพาณิชย์คุยครั้งแรกเขาบอกไหวเหรอ บอกไม่รู้สิ ก็คุยด้วย ในที่สุดเขาว่าไหว ยังสนุกเลยอะ วันผมเสนอเรื่องนี้ให้ ค.ร.ม. พอเสนอเสร็จ ค.ร.ม. ก็พอใจก่อนอนุมัติ แต่มีรัฐมนตรีคนหนึ่งถามมาแล้ว เรื่องนี้มันเหมือนกับจะไปโดนในบัญชีของหลวงตานะ เตี้ยวอนุมัติออกมาแล้วลูกศิษย์หลวงตามาประท้วงว่ายังไง ผมก็เลยรายงานใน ค.ร.ม. บอก ผมก็กราบหลวงตาแล้ว หลวงตาอนุญาต เขาถามผมก็ต้องตอบ หลวงตาอนุญาตถึงได้มาเสนอ อนุมัติผ่านแล้วหลวงตาจะเทศน์ให้ด้วย เขาชอบใจกันใหญ่เลยครับ

หลวงตา : ตกลงเขาก็ไม่ค้ำ

ม.ร.ว.ปรีดิยาธร : เขาไม่ค้ำครับ เขาชอบอยู่แล้วแต่เขาเป็นห่วงเพราะออกมามันจะไปโดนดอกผลของบัญชีนี้คนหนึ่ง เขาห่วงเตี้ยว คุณทองก้อนยกขบวนมาลุยผมอีก ผมก็บอกไปกราบหลวงตาแล้ว เขาชอบใจกันใหญ่ ไม่รู้จะตอบยังไงก็เลยตอบตรง ๆ ไปกราบหลวงตาแล้วท่านอนุญาต เขาเลยปรบมือชอบใจ แต่เขาเข้าใจ เขาเข้าใจว่าพระ-เจ้าคืออะไร ตอนนั้นเราเดินหน้า หลังไม่ต้องห่วง เดิมผมห่วงหลังมาก ที่นี้หลังไม่ต้องห่วง เดินหน้าอย่างเดียว แล้วทุนสำรองระหว่างประเทศตอนนี้มีสูงถึง ๓ หมื่น

๘ พันกว่าล้าน เกือบเท่าตอนที่สูงสุด ตอนสูงสุดคือตอนตุลาคม ๒๕๔๓ มี ๓ หมื่น ๙ พัน ๙๐๐ ล้าน ตอนนี้ ๓ หมื่น ๘ พันกว่าล้าน สูงมาก เรียกว่า สูงเกินพอแล้วครับ ๓ หมื่นผมก็พอ ก็เลยยังสบายใจ มีสำรองไว้ถ้าเกิด ฉุกเฉิน แต่ฉุกเฉินมันมีอีกตัวไว้สู้ศึกได้ ทุกอย่างมันดีหมดนะครับ

หลวงตา : หลวงตาก็พอใจ เบาใจ เพราะจิตเรามัน แยกชาติศาสนานี้เต็มหัวอก ประหนึ่งว่าแบกอยู่ทางใต้ดิน ว้างนี้ รู้สึกว่า โล่งใจขึ้น ชัด ๆ คราวนี้โล่งใจมาก เพราะจิตเป็นอย่างนั้นจริง ๆ เพราะงั้น กิริยาท่าทางที่ออกถอยไม่ได้ใช้ไหม

ม.ร.ว.ปรีดิยาธร : ตอนที่ผมอธิบายสื่อมวลชน นักหนังสือพิมพ์ นะครับ ผมอธิบาย เหมือนที่เอาตัวเลขไปเรียนท่านอาจารย์กับพระ เขาบอก โอ้ยเข้าใจง่าย ที่ผมเรียนท่านอาจารย์ก็แบบนี้ เขาเลยบอกเหมือนกันเข้าใจจบ

หลวงตา :

ม.ร.ว.ปรีดิยาธร : คือเมื่อก่อนเขาไม่เข้าใจ ผมจำได้ คุณธัญญา (ผู้ช่วยผู้ว่าการ ธปท.) บอกว่าท่านอาจารย์เคยบอกรัฐมนตรีชุดก่อนไปแล้ว เคยบอกต่อหน้าเลยว่าถ้าตกไปชั้นสองชั้นไม่ว่าอะไร แต่เขาไม่เข้าใจ เขา ไม่ได้ไปตีความ ท่านอาจารย์เคยบอกเมื่อตอนราว ๆ กันยายน ๒๕๔๓ บอกรัฐมนตรีที่มาเข้ากราบหลวงตาที่สวนแสงธรรม ตอนนั้นหลวงตาบอก ไปว่าไอ้จุดนี้จะเอาไปชั้นสองชั้นไม่ว่าอะไร (แต่อย่าไปทุบตุ้มคลังหลวง โดยรวมบัญชี) เขาไม่ได้ไปตีความ ถ้าเขาตีความเขาก็ทำอย่างนี้ได้ตั้งแต่ ครั้งนั้นแล้ว เขาไปคิดแบบเดียวกับฝรั่ง

หลวงตา : ตอนนั้นรวม (บัญชี) มันกระเทือนจริง ๆ ไม่ใช่ธรรมดา ถึงขนาดที่ว่า “อย่าแตะคลังหลวง” นั้น ของเล่นเมื่อไหร่ ถ้ามี ปัญหาให้ไปหามา แตะไม่ได้ บอกว่าอย่าแตะแล้วยังไม่แล้ว ถ้ามีปัญหาให้ ไปหาเข้ามาเพิ่มถึงจะถูกละ รุนแรงมาก เบาใจที่นี้เบาใจ

ม.ร.ว.ปรีดิยาธร : ครับ เบาใจทุกคนตอนนี้ก็ทุกอย่างในประเทศ เราเริ่มดีหมด การใช้กำลังผลิต คือเรามีเครื่องจักร เมื่อก่อนเราใช้อยู่

๕๒-๕๓% เดี่ยวนี้ขึ้น ๖๐% แล้ว ยอดส่งออกราคาไม่ขึ้นเพราะของมันเหลือ
ทั่วโลก แต่ปริมาณออกมากขึ้น ก็แปลว่ามีการผลิตของมากขึ้น ก็ปรากฏ
ว่าการใช้แรงงานเพิ่มขึ้น คนงานก็มีรายได้เพิ่มขึ้น ตอนนั้นก็ใช้เงินซื้อของ
มากขึ้น เพิ่มตั้งแต่ปีที่แล้ว ๔.๔% พอเริ่มใช้เงินซื้อของมากขึ้น มีงานทำ
มากขึ้นเศรษฐกิจมันเริ่มหมุนแล้วครับ มันยังไม่เร็วจืเหมือนเมื่อก่อน แต่มัน
เริ่มเห็นอย่างชัดเจน มันเริ่มดีขึ้นหมดในประเทศ ตอนนั้นก็คือ จริง ๆ ใน
ประเทศผมไม่มีอะไรห่วง ผมกลับเป็นห่วงที่สหรัฐอเมริกา ที่เขาโง่งมบัญชีกัน
ที่สหรัฐบริษัทโง่งมบัญชี คือผู้บริหารจะเอากำไรเยอะ ๆ ก็โง่งมบัญชี มันเริ่ม
จับกันได้ พอเริ่มจับได้มันก็มีผลให้หุ้นสหรัฐ ชวบตกลง พอราคาหุ้นลง
คนสหรัฐอเมริกันประมาณ ๘๐% ลงทุนในหุ้น สมบัติก็เริ่มลดค่าลง ก็เลย
ใช้จ่ายเงินน้อยลง ใ้ตรงนี้ลำบากเพราะไอ้ที่เขาจ่ายเงินเขาซื้อของเราด้วย
ตอนนี้กลัวว่าจะลดการซื้อของเราจากเรา แต่ยังไม่เห็นชัด ตอนนี้ภาวนา
อย่าให้มันรุนแรงกว่านี้ ภายในก็มีนะครับ รอศึกจากภายนอก แต่ถ้าสหรัฐ
ไม่เลวไปกว่านี้ก็ไม่เป็นไรแปลว่าเราจะเดินได้รอด เหลืออันนี้เรื่องเดียวครับ
เรื่องอื่นเข้ารูปหมดแล้วครับ ธนาคารก็ยังไม่แข็งแกร่งเต็มที่เหมือนเมื่อตอน
สมัยก่อน แต่ว่ามีกำไรที่ธนาคาร ปีที่แล้วยังมีขาดทุนบ้างกำไรบ้าง ปีนี้
กำไรที่ธนาคาร มากบ้างน้อยบ้าง ยังไม่แข็งแกร่งเต็มที่ แต่คิดว่าอันนี้ไม่ต้อง
ห่วง พอปีหน้าผมก็ทำให้มันดีขึ้นก็คงจะไปได้ ห่วงอันเดียวคือห่วงฝรั่งมัน
โง่งมบัญชีแล้วมันจะหุ้นราคาตก ผมคิดว่าภายในเดือนนี้เรื่องจบได้สวยกก็คง
หมดปัญหา กำลังตามดูสถานการณ์อยู่

ผู้กำกับ : ประเทศจีนได้ช่วยอะไรไหม

ม.ร.ว.ปรีดิยาธร : จีนไม่ได้ช่วยหรอกครับ จีนเป็นคู่แข่ง
มากกว่า แต่ว่าเราก็ไปว่าอะไรเขาไม่ได้เพราะเคยจนมา เราต้องเตรียม
ตัวเอง เราก็ต้องแข่งกับเขาให้ได้ จีนมาตลาดนี้เราก็นี่ไปตลาดอื่นซะ
เมื่อก่อนเราไปแย่งตลาดเขามา แล้วนี่มันโลกของการแข่งขัน เขาซื้อของ
เราไม่ได้ แต่ว่าก็อย่าไปว่าอะไรเขา เราต้องอยู่ด้วยตัวเองให้ได้ เวลาไม่ดี

เราว่าใคร ต้องอยู่ด้วยตัวเองให้ได้... เออ ท่านอาจารย์กลับเมื่อไรครับ

หลวงตา : ก็วันพรุ่งนี้แหละ พอฉันเสร็จแล้วก็กลับ..
ทุกวันนี้มันเป็นอย่างนั้นล่ะ มันเทศน์หลงหน้าหลงหลังไปอย่างนี้แหละ

ม.ร.ว.ปรีดิยาธร : ไม่เป็นไรครับ

หลวงตา : เทศน์อยู่ (กรมประชาสัมพันธ์) เมื่อวานนี้ก็ยังได้บอก หลงแล้วนั้นจะว่ายังไง แต่ก่อนไม่เคยมี เมื่อวานยังพูดได้ถึง ๒ หนใช้ไหมล่ะ ลืมแล้วนั้น เอ้า ตั้งใหม่ ต่อไปมันจะเทศน์ไม่ได้คือสัญญาฉบับปั๊บ ๆ แต่ก่อนไม่เคยเป็น เดี่ยวนี้เริ่มมากแล้ว ที่นี้ทองคำยังไม่ได้ถึง ๑๐ ตัน ถ้าทองคำ ๑๐ ตันเมื่อไรมันล้มทันทีนะ คือนี่มันเป็นสายเกี่ยวโยงกันไปหมดหากรรม เราว่าจะเอาทองคำ ๑๐ ตัน แต่ถ้าสายเกี่ยวโยงไม่มีการเทศน์ว่าการก็ไม่มี เพราะฉะนั้นจึงได้ตะเกียกตะกาย เอ้า หลงตั้งใหม่จนกว่าทองคำจะได้ ๑๐ ตัน พอ ๑๐ ตันแล้วตมเลยทันทีที่ไม่ได้บอกแหละ ที่นี้ทองคำก็เร่งขึ้นเรื่อย ๆ แหะละ ที่นี้ทองคำนะ รู้สึกเร่งขึ้นกว่าแต่ก่อนนี้มาคราวนี้ได้แล้ว มา ๗ วันนี้ได้เท่าไรแล้ว

ผู้กำกับ : ได้ ๑๗ กิโลฯ กว่แล้วครับ แล้ววันนี้ก็ได้มา ๑ กิโลฯ จากคุณชายปั้ม

หลวงตา : นั้น ๑๘ กิโลฯ แล้วนะ นับว่ามากคือมาภายใน ๗ วัน ตามธรรมดา

หลวงตาไปทางไหนขึ้นไปทางนั้น ๆ อันนี้มาคราวนี้ออกเลยว่ามีมาเร่งทองคำนะ อย่ามองหน้าเฉย ๆ นะ ชูเลย ชูด้วย

ม.ร.ว.ปรีดิยาธร : มีเรื่องมากกราบขอหลวงตาครับ คือปีนี้วันที่ ๑๐ ธันวาคม นะครับ ปีนี้จะเป็นปีที่ ธนาคารแห่งประเทศไทยอายุครบ ๖๐ ปี ในช่วง ๔-๕ ปีที่ผ่านมาคงไม่ค่อยดีเท่าไร ผมเองได้เรียนถามพระอาจารย์ไว้ว่า ผมอยากจะกราบนิมนต์พระสายวิปัสสนาธุระนะครับ คล้าย ๆ กับไปสวดให้เป็นมหามงคลให้ธนาคารแห่งประเทศไทยสักทีหนึ่ง อย่างที่ท่านอาจารย์เคยทำให้ที่สนามหลวงนะครับ อาจจะไมใหญ่แต่ว่าเป็น

ลักษณะที่เอาพระสายวิปัสสนาธุระที่ปฏิบัติแก่กล้าจริง ๆ สวดเป็นมงคล
คิดว่าธนาคารแห่งประเทศไทยยังงี้ ๆ ก็ยังต้องอยู่ต่อไปอีกนานก็อยากให้
เป็นมงคล อย่าให้มีอะไรมาทำให้มันเสียได้ ที่ตั้งใจไว้ว่าประมาณ ๙-๑๐
ธันวาคม อันนี้ก็กราบเรียนท่านอาจารย์เสียก่อน จะมีองค์ไหนบ้างแล้วแต่
หลวงตาครับ

หลวงตา : แล้วจะเอาประมาณสักกี่องค์

ม.ร.ว.ปรีดิยาธร : ผมก็แล้วแต่ท่านอาจารย์จะแนะนำ ท่าน
อาจารย์เป็นหัวเรือ เอา ๖๐ องค์ครับถึงจะเป็นตัวเลขที่เป็นมงคลจริง ๆ

หลวงตา : แต่การสวดการอะไรให้เป็นเรื่องของพระนะ
ไม่ให้เป็นเรื่องของหลวงตาเลยเถอะนะ ให้เป็นเรื่องของพระทั้งนั้นละ

ม.ร.ว.ปรีดิยาธร : ท่านอาจารย์ต้องเลือกพระ ท่านอาจารย์
ต้องอนุมัติก่อน ตัวผมคงอยู่เดี่ยวตัว แล้วก็ไป แต่ธนาคารแห่งประเทศไทย
ยังอยู่อีกนานครับ ไม่อยากให้เสียหายอะไรเกิดขึ้นอีก ตอนนั้นขาดสติ
ทำอะไรเสียหายกันมาก

หลวงตา : จะเอามากใช้ไหมละ

ม.ร.ว.ปรีดิยาธร : แล้วแต่หลวงตาครับ

หลวงตา : เรว่าอยู่ในขนาด ๓๐ ลงมานี้จะเหมาะกว่า
ให้พิจารณาติดต่อดตามวัดนะ

ม.ร.ว.ปรีดิยาธร : ยังไงผมจะติดต่อพระอาจารย์ปัวครับ แล้ว
วันนั้นผมจะได้เรียไรทองคำจากทุกธนาคารด้วย เอาทุกธนาคารเลย ท่าน
อาจารย์ยังเดินรับบิณฑบาตอยู่ไหมครับ

หลวงตา : เดี่ยวนี้ไม่ออก อยู่ในวัดก็ไม่ออก เรื่องการ
บิณฑบาตเรายังบิณฑบาตได้นะ แต่เราคำนวณถึงเหตุถึงผล ผลได้ผลเสีย
ของเรานี้ คือเราไม่บิณฑบาตแต่ถึงเวลาที่พระออกบิณฑบาตเราก็เข้าทาง
จงกรม เอา ๒ อย่างนี้เทียบนะ เข้าทางจงกรมได้ผล ไม่ใช่เราขี้เกียจนะ คือ
ถ้าเราออกไปบิณฑบาตคนรุมใส่บาตร พอรุมใส่นี้เดี่ยวเทบาตรไม่นานเดี่ยว

ก็เวียนหัว เดี๋ยวเทศน์ไปทางอื่นนะ นี่แหละเพราะมันเคยเป็นอยู่แล้ว ที่นี้พอถึงเวลาเราเข้าเดินจงกรม อันนี้พิจารณาโล่งทุกอย่าง ผลประโยชน์ช่วยโลกก็ได้ในขณะที่เดินจงกรม พิจารณาอะไรก็กว้างขวางเบิกบาน ในขณะที่นั้นก็ป็นขณะสำคัญของเราเรียนให้ทราบ ไม่เคยพูดนะ ก็มีแต่เพียงว่าเดินจงกรมสะดวกกว่าท่านนั้นแหละ แต่เรื่องราวมันอยู่ลึกกลับอยู่ภายในนี้ เวลาเดินจงกรมเป็นเวลาที่ได้ผลมากยิ่งขึ้นกว่าที่เราไปบิณฑบาต บิณฑบาตดีไม่ดีเสียทั้งธาตุทั้งขันธ์แล้วก็อาจจะมีเซลล์ก็ได้นี่นะ จึงเลือกเอาทางนี้ เราจึงไม่ไป

ม.ร.ว.ปรีดิยาธร : ท่านอาจารย์(อายุ ๘๘ ปีแล้ว) ยังดูแข็งแรง อยู่เลยนะครับ

หลวงตา : การขบฉันก็เป็นปกติ ธาตุขันธ์เรื่องกำลังวังชาก็พอพืดพอเหวี่ยงกันได้

ม.ร.ว.ปรีดิยาธร : หัวใจเต้นปกติไหมครับ

หลวงตา : ปกติ ๆ

ม.ร.ว.ปรีดิยาธร : มีคนจะเข้ากราบท่านอาจารย์ ถ้าอย่างนั้น เดี๋ยวผมกราบลาท่านอาจารย์เลยครับ

ม.ร.ว.ปรีดิยาธร เทวกุล : “...พันธวัตรชายหมดจนผมไม่เคยเห็นเหมือน ปาฏิหาริย์ ปัญหาหนึ่งที่หมักหมมหมด! ต่อไปนี้ ก็เดินหน้าอย่างเดียว... คราวนี้มันเป็นเหมือนกับความร่วมมือกันของประชาชน ธนาคารพาณิชย์ ธนาคารกลาง รัฐบาลร่วมมือกันหมด... ร่วมมือกันจริงๆ

... ตอนนั้นหลวงตาออกไปว่า “ไอ้จุดนี้จะเอาไปขึ้นสองชั้น ไม่ว่าอะไร” เขา (รัฐบาลชุดก่อน) ไม่ได้ไปตีความ...

ธนาคารแห่งประเทศไทยอายุครบ ๖๐ ปี...ผมอยากจะกราบนิมนต์ พระสายวิปัสสนาธุระไปสวดให้เป็นมหามงคล... ไม่อยากให้เกิดภัยอะไรเกิดขึ้นอีก ตอนนั้นขาดสติ... ทำอะไรเสียหายกันมาก...”

ด่วน

ที่ มท 0201.3/ว

2581

กระทรวงมหาดไทย

ถนนชัยภูมิกว้างๆ กทม. 102000

26 กันยายน 2545

เรื่อง การแสดงสามัคคีธรรมร่วมกันทอดกฐินทองคำช่วยชาติ 84,000 กอง

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดทุกจังหวัด

สิ่งที่ส่งมาด้วย หนังสือด่วน ที่ 02/09/2545 ลงวันที่ 9 กันยายน 2545

ด้วย นายทองก้อน วงศ์สมุทร กรรมการประชาสัมพันธ์ โครงการช่วยชาติ โดย หลวงตามหาบัว ญาณสัมปันโน ได้แจ้งว่า พระธรรมวิสุทธิมงคล (หลวงตามหาบัว ญาณสัมปันโน) กำหนดให้มีการทอดกฐินทองคำช่วยชาติ 84,000 กอง เพื่อนำทองคำดังกล่าวเข้าสู่คลังหลวง ในวันเสาร์ที่ 26 ตุลาคม 2545 หากประสงค์จะเข้าร่วมแสดงสามัคคีธรรมทอดกฐินทองคำในครั้งนี้ ขอให้นำบริจาคได้โดยตรงตามโครงการช่วยชาติฯ ที่ส่งมาพร้อมนี้

จึงเรียนมาเพื่อทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นายสุเทพ เทือกสุบรรณ)

ปลัดกระทรวงมหาดไทย

ด่วน

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ กระทรวงมหาดไทย สำนักงานปลัดกระทรวง โทร. 0-2223-2216

ที่ มท 0201.3/ว

2582

วันที่ 26 กันยายน 2545

เรื่อง การแสดงสามัคคีธรรมร่วมกันทอดกฐินทองคำช่วยชาติ 84,000 กอง

เรียน หัวหน้าส่วนราชการระดับกรม ปลัดกรุงเทพมหานคร หัวหน้าหน่วยงาน
รัฐวิสาหกิจในสังกัด มท. และหัวหน้าส่วนราชการในสังกัด สป.มท.

“...ทองคำขีดเส้นตายไว้เลย ต้องได้ ๑๐ ตัน คอขาดขาดไปเลย พี่น้องชาวไทย ๖๒ ล้านคน ต้องช่วยกันให้ความจนตกทะเลไปเลย.....ทอง ๑๐ ตัน ... เอาละพอ... ส่วนที่จะได้เพิ่มนอกเหนือจากนั้น เป็นเรื่องของพี่น้องทั้งหลาย...”

ทองคำ 99.99% และ ดอลลาร์ ที่โครงการช่วยชาติฯ ส่งมอบเข้าคลังหลวง

ครั้งที่ 1	วันที่ 6 กรกฎาคม 2541	ณ ธนาคารแห่งประเทศไทย
	ดอลลาร์	1,278,000 เหรียญสหรัฐ
ครั้งที่ 2	วันที่ 4 พฤษภาคม 2542	ณ ธนาคารแห่งประเทศไทย
	ดอลลาร์	3,000,000 เหรียญสหรัฐ
ครั้งที่ 3	วันที่ 30 สิงหาคม 2543	ณ ธนาคารแห่งประเทศไทย
	ทองคำ	1,036.73 กิโลกรัม
ครั้งที่ 4	วันที่ 21 เมษายน 2544	ณ มณฑลพิธีท้องสนามหลวง
	ทองคำ 83 แท่ง	1,024.24 กิโลกรัม
ครั้งที่ 5	วันที่ 2 กรกฎาคม 2544	ณ สวนแสงธรรม
	ทองคำ 55 แท่ง	687.10 กิโลกรัม
	ดอลลาร์	300,000 เหรียญสหรัฐ
ครั้งที่ 6	วันที่ 26 กันยายน 2544	ณ ดิگสันติไมตรี ทำเนียบรัฐบาล
	ทองคำ 145 แท่ง	1,811.75 กิโลกรัม
	ดอลลาร์	400,000 เหรียญสหรัฐ
ครั้งที่ 7	วันที่ 11 เมษายน 2545	ณ สวนแสงธรรม
	ทองคำ 40 แท่ง	499.61 กิโลกรัม
	ดอลลาร์	300,000 เหรียญสหรัฐ

รวมทองคำและดอลลาร์ที่มอบเข้าคลังหลวงไปแล้ว

ทองคำ 405 แท่ง	5,059.45	กิโลกรัม
ดอลลาร์	6,867,889.03	เหรียญสหรัฐ
คิดเป็นเงินไทย	2,317,097,054.64	บาท

หมายเหตุ

1. ผลประโยชน์ระหว่างเปิดบัญชีย่อยถึงวันที่ 28 มิถุนายน 2544 มีจำนวน 589,889.03 ดอลลาร์
2. ดอลลาร์สหรัฐ = 44.227 บาท ทองคำ 1 ทROYเอานซ์ = 276.50 ดอลลาร์สหรัฐ (ข้อมูลจากธนาคารแห่งประเทศไทย ณ วันที่ 31 มีนาคม 2545)

ขอเชิญร่วมบริจาคโครงการช่วยชาติ

โดย หลวงตาพระมหาบัว ญาณสัมปันโน

รับบริจาค : ทองคำ, ดอลลาร์, เงินตราสกุลต่าง ๆ, เงินบาทไทย

สถานที่รับบริจาค : วัดป่าบ้านตาด ต.บ้านตาด อ.เมือง จ.อุดรธานี 41000

โอนต่างสาขาไม่เสียค่าโอน (โอนฟรี) บัญชีออมทรัพย์ ชื่อบัญชี

“โครงการช่วยชาติ โดย หลวงตาพระมหาบัว ญาณสัมปันโน”

1. ธ.กรุงเทพ จำกัด สำนักงานใหญ่ สีสลม เลขที่บัญชี 101-590444-2
2. ธ.กรุงเทพ จำกัด สาขาอุดร เลขที่บัญชี 284-533999-9
3. ธ.กสิกรไทย จำกัด สาขาสำนักงานราษฎร์บูรณะ เลขที่บัญชี 745-2-12831-9
4. ธ.กสิกรไทย จำกัด สาขาอุดรธานี เลขที่บัญชี 110-2-77444-9
5. ธ.ไทยพาณิชย์ จำกัด สาขาอุดรธานี เลขที่บัญชี 510-2-83957-5
6. ธ.ไทยพาณิชย์ จำกัด สำนักงานใหญ่ บัญชีดอลลาร์ A/C 222-04209-4022001

ธนาคัติ ตัวแลกเงิน เช็ค ส่งจ่ายในนาม หลวงตาพระมหาบัว ญาณสัมปันโน

สถานพยาบาล
สถานพยาบาลที่ได้รับความอนุเคราะห์ด้านการแพทย์และเครื่องอุปโภคบริโภค
จาก หลวงตามหาบัว ญาณสัมปันโน (๑๕๔ แห่ง)

ประเทศไทย (๓๐ จังหวัด)	ประกอบด้วยโรงพยาบาล ๑๔๓ แห่ง สถานีอนามัย ๖ แห่ง สนง.สาธารณสุขอำเภอ ๑ แห่ง สนง.สาธารณสุขจังหวัด ๓ แห่ง ศูนย์ทางการแพทย์ ๑ แห่ง
อุดรธานี (๒๖ แห่ง)	สาธารณสุขจังหวัด, ร.พ.ศูนย์อุดรธานี, ค่ายประจักษ์ศิลปาคม, หนองแสง, หนองวัวซอ, กุดจับ, สร้างคอม, เพ็ญ, นาเยิง, น้ำโสม, บ้านดุง, พุ่งฝน, ไชยวาน, หนองหาน, ศรีธาตุ, วังสามหมอ, กองบิน ๒๓, กุมภวาปี, โนนสะอาด, พิบูลย์รักษ์, บ้านผือ, ห้วยเกิ้ง, สถานีอนามัยบ้านตาตด, สถานีอนามัยบ้าน หนองหมื่นท้าว, สถานีอนามัยโนนสำราญ, สถานีอนามัย กุดดอกคำ
สกลนคร (๑๗ แห่ง)	สาธารณสุขจังหวัด, ร.พ.สว่างแดนดิน, บ้านม่วง, คำตากลำ, วาริชภูมิ, กุดบาท, พระอาจารย์ฝั้น อาจาโร, เจริญศิลป์, ส่องดาว, ค่ายกฤษณ์สีวะรา, โพนนาแก้ว, นิคมน้ำอุ่น, อากาศอำนวย, พังโคน, วานรนิวาส, โคกศรีสุพรรณ, เต่างอย
หนองคาย (๑๔ แห่ง)	ร.พ.หนองคาย, พรเจริญ, บึงกาฬ, ปากคาด, โพนพิสัย, บึงโขงหลง, สมเด็จพระยุพราชท่าบ่อ, เซกา, ศรีเชียงใหม่, บึงค้ำ, สังคม, สาธารณสุข อ.บึงโขงหลง, ศรีวิไล, โชติพิสัย
นครพนม (๑๐ แห่ง)	ร.พ.นครพนม, บ้านแพง, นาหว้า, ศรีสงคราม, นาทม, เรณูนคร, โพนสวรรค์, ท่าอุเทน, สถานีอนามัยสามผง, สถานี อนามัยบ้านกกบก
ขอนแก่น (๗ แห่ง)	ร.พ.พล, แวงน้อย, แวงใหญ่, บ้านฝาง, เขาสวนกวาง, สีชมพู, ภูผาม่าน
เลย (๗ แห่ง)	ร.พ.วังสะพุง, ภูหลวง, นาแห้ว, ภูเรือ, ด่านซ้าย, ท่าลี่, ปากชม
หนองบัวลำภู (๖ แห่ง)	สาธารณสุขจังหวัด, ร.พ.หนองบัวลำภู, โนนสัง, ศรีบุญเรือง, นากลาง, สุวรรณคูหา
กาฬสินธุ์ (๑๒ แห่ง)	ร.พ.นามน, คำม่วง, หนองกุงศรี, ท่าคันโท, ยางตลาด, สหัสขันธ์, สมเด็จ, ร่องคำ, ห้วยเม็ก, ห้วยผึ้ง, กมลาไสย, ร.พ.สมเด็จฯ(ภูจินารายณ์)

มุกดาหาร (๖ แห่ง)	ร.พ.มุกดาหาร, ดงหลวง, หนองสูง, คำชะอี, ดอนตาล, ห้วยน้ำใหญ่
มหาสารคาม (๔ แห่ง)	ร.พ.กันทรวิชัย, วาปีปทุม, นาตุ่น, พัคฆภูมิพิสัย
เพชรบูรณ์ (๓ แห่ง)	ร.พ.หล่มสัก, น้ำหนาว, เขาค้อ
ชัยภูมิ (๘ แห่ง)	ร.พ.เกษตรสมบูรณ์, ชัยภูมิ, คอนสาร, คอนสวรรค์, หนองบัวระเหว, บ้านแท่น, ภูเก้าภูผา, เทพสถิต
พิจิตร (๒ แห่ง)	ร.พ.พิจิตร, โพธิ์ประทับช้าง
ศรีสะเกษ (๒ แห่ง)	ร.พ.ศรีรัตนะ, ยางชุมน้อย
นครราชสีมา (๒ แห่ง)	ร.พ.นครราชสีมา, พิมาย
บุรีรัมย์ (๑ แห่ง)	ร.พ.บ้านกรวด
สุรินทร์ (๑ แห่ง)	ร.พ.สนม
ร้อยเอ็ด (๓ แห่ง)	ร.พ.เมยวดี, โพนทราย, รัชชบุรี
ยโสธร (๑ แห่ง)	ร.พ.คำเขื่อนแก้ว
เขียงราย (๑ แห่ง)	ร.พ.เวียงแก่น
น่าน (๑ แห่ง)	ร.พ.น่าน
อุดรดิตถ์ (๑ แห่ง)	ร.พ.อุดรดิตถ์
อุบลราชธานี (๓ แห่ง)	ร.พ.เขมราฐ, โขงเจียม, บุณฑริก
สุราษฎร์ธานี (๒ แห่ง)	ร.พ.ไชยา, พุนพิน
นราธิวาส (๑ แห่ง)	ร.พ.นราธิวาสราชนครินทร์
พังงา (๑ แห่ง)	ร.พ.เกาะยาว
กระบี่ (๑ แห่ง)	ร.พ.ปลายพระยา
ฉะเชิงเทรา (๑ แห่ง)	ร.พ.พนมสารคาม
นนทบุรี (๑ แห่ง)	ศูนย์สิรินธรเพื่อการฟื้นฟูสมรรถภาพทางการแพทย์แห่งชาติ
ประเทศลาว (๖ แขวง)	ร.พ.เวียงจันทน์, คำม่วน, บรีก้าไชย, สุวรรณเขต, พงสาลี, ปากซัน

หลวงตาให้การช่วยเหลือเป็นทานเป็นการสงเคราะห์ตลอดมา ตั้งแต่ตั้งวัดป่าบ้านดาด (พ.ศ. 2499) ถึงปัจจุบัน ถ้าคิดมูลค่าเป็นตัวเงินน่าจะเป็นหลักหมื่นล้าน ขึ้นไป

ความเมตตาในส่วนนี้ของท่านเคยได้กล่าวไว้ดังนี้

“...ไปดูที่ไหน ๆ เราดูจริง ๆ ช่วยจริง ๆ... ถ้าเรายังไม่ตายแล้ว เราจะช่วยตลอดไป ไม่ว่าโรงพยาบาลไหน ๆ ช่วยทั้งนั้น โรงร่ำโรงเรียน ก็ปลูกให้เป็นหลัง ๆ ขาดอุปกรณ์อะไร ๆ บ้าง ให้ ให้ ให้ ไม่ว่าแต่โรงพยาบาล สถานสงเคราะห์ต่าง ๆ เราก็กู้...”

จากหนังสือ หยदन้านบิบบัว

หน่วยงานราชการ และอื่น ๆ หน่วยงานที่ได้รับความอนุเคราะห์จากหลวงตา (อย่างน้อย ๓๓ แห่ง)

อุดรธานี (๒๔ แห่ง)	ตชด.ค่ายเสนีย์รณยุทธ, ตำรวจทางหลวงจังหวัด, ตำรวจภูธร อ.เมืองอุดรธานี, สถานีตำรวจภูธร อ.กุมภวาปี, ตำรวจสันติบาลจังหวัด, เรือนจำกลางจังหวัด, รพช.จังหวัด, สถานีรถไฟจังหวัด, สถานสงเคราะห์เด็กหญิงภาคตะวันออกเฉียงเหนือ, ศูนย์สงเคราะห์บุคคลปัญญาอ่อนภาคตะวันออกเฉียงเหนือ, บ้านเด็กแสงตะวัน, ศูนย์เลี้ยงเด็ก อ.โนนสะอาด, โรงเรียนบ้านดาด, โรงเรียนอุดรธรรมานุสรณ์, โรงเรียนสตรีราชินูทิศ, โรงเรียนบ้านดาด, โรงเรียนอุดรธรรมานุสรณ์, โรงเรียนสตรีราชินูทิศ, โรงเรียนหนองแสงวิทยา, โรงเรียนบ้านดงเมือง, โรงเรียนบ้านหนองตุ, โรงเรียนค่ายประจักษ์ศิลปาคม, โรงเรียนโนนสะอาดพิทยาสรรค์, โรงเรียนบ้านถ่อน, โรงเรียนบ้านเสาเล้าผักชี, โรงเรียนบ้านหาดสภาพร อ.โนนสะอาด, โรงเรียนหนองตุม
กรุงเทพมหานคร (๓ แห่ง)	ทัณฑสถานหญิงกรมราชทัณฑ์, บ้านเลี้ยงสุนัขถนนพุทธมณฑลสาย ๓, สวนสัตว์ ดุสิต
นนทบุรี (๒ แห่ง)	บ้านสงเคราะห์เด็กปากเกร็ด บ้านสงเคราะห์สัตว์พิการ
เพชรบูรณ์ (๒ แห่ง)	สถานีตำรวจภูธร อ.น้ำหนาว, อุทยานแห่งชาติน้ำหนาว
สกลนคร (๒ แห่ง)	สถานีตำรวจภูธร กิ่ง อ.ภูพาน, โครงการพระราชดำริฝนหลวง
อุดรดิตถ์ (๑ แห่ง)	โรงเรียนฟากท่าวิทยา
หนองบัวลำภู (๑ แห่ง)	เรือนจำกลางจังหวัด
ลำปาง (๑ แห่ง)	ศูนย์พัฒนาสมรรถภาพคนตาบอด
กาญจนบุรี (๑ แห่ง)	มูลนิธิวัดป่าหลวงตามหาบัว ญาณสัมปันโน
ขอนแก่น (๑ แห่ง)	อุทยานแห่งชาติภูเวียง
นครราชสีมา (๑ แห่ง)	อุทยานแห่งชาติเขาใหญ่
	ฯลฯ

หลวงตามหาบัว ญาณสัมปันโน
ตั้งปณิธานและได้ปฏิบัติตามปณิธานที่ตั้งไว้ว่า
“... เวลาที่มีชีวิตอยู่นี้ เราจะทำความดีให้โลกทั้งหลาย
ได้เป็นคติตัวอย่างอันดีงาม และทำด้วยความเมตตาสงสารต่อโลก
เพราะหลังจากนี้แล้ว เราตายแล้ว
เราจะไม่กลับมาเกิดในโลกอีกต่อไปเป็นตลอดอนันตกาล...”